

Motion till riksdagen 2010/11:Sk394

av Marie Nordén och Gunnar Sandberg (S)

Villkoren för frivilliga samhällsarbetare

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skattebestämmelser för frivilliga samhällsarbetare.

Motivering

Det finns en stor grupp i samhället som i det tysta gör en enormt viktig insats för en mycket liten ersättning. Det handlar om olika slags sociala frivilligarbetare såsom gode män, kontaktpersoner, stödfamiljer, förvaltare, övervakare med flera.

Uträkningar har visat att deras arbete motsvarar ungefär 10 000 årsarbeten. Skulle inte dessa personer vara beredda att ge av sin tid och sitt engagemang till medmänniskorna skulle samhället vara tvunget att göra dessa insatser. Det skulle naturligtvis innebära en betydande kostnad att behöva anställa 10 000 personer i stället för frivilligarbetarna.

Frivilligarbetarna ställer inte upp för pengarnas skull. Bidraget de får täcker knappt, om alls, kostnaderna för telefon, bil, fika eller bio eller andra liknande utgifter. De gör allt arbete för att de vet att de behövs och för att de ser vad det betyder för personer som de jobbar för.

Nu står frivilligorganisationer och alla deras anställda inför en orimlig situation. Nu beskattas dessa ynka kronor som de får i bidrag hårdare sedan avdragsgränsen har höjts från 1 000 till 5 000 kronor. För många innebär detta en så kännbar förlust att de inte kan fortsätta med sitt uppdrag. Kommunerna har sedan avdragsgränsen höjdes fått allt svårare att rekrytera frivilligarbetare. Detta är ett allvarligt hot, eftersom vi behöver fler frivilligarbetare i samhället – inte färre. Första åtgärden måste då vara att förbättra villkoren för dessa personer som redan i dag sparar stora belopp årligen åt samhället.

Fel! Okänt namn på

Enligt förarbetena till LSS ska frivilligarbetarna ses som ett icke-professionellt stöd som ges av en person med stort engagemang och intresse för andra människor. Det bör inte ställas krav på någon särskild yrkeskompetens på kontaktpersonen. Någon särskild form för uppdraget bör inte finnas. Det bör t.ex. inte ställas krav på att kontaktpersonen skall rapportera till huvudmannen om uppdraget. Av den beskrivning av insatsen som görs i förarbetena till LSS kan konstateras att stödet inte bör betraktas som ett arbete i traditionell bemärkelse. Den ersättning som kontaktpersoner får är som en följd av uppdragets ideella art huvudsakligen symbolisk och är främst avsedd att täcka eventuella omkostnader som kontaktpersonen kan ha i samband med uppdraget. Uppdraget som kontaktperson har för övrigt av Regeringsrätten, i domen från den 13 november 2006, mål nr 2878-04, inte ansetts påverka arbetsförmågan hos person som haft sjukpenning och samtidigt varit kontaktperson.

Stockholm den 19 oktober 2010

Marie Nordén (S)

Gunnar Sandberg (S)